

Henryk Machajewski, Michał Brzostowicz

Białogard, woj. koszalińskie. Stanowisko 17

Informator Archeologiczny : badania 17, 115

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STALCE STARY, gm. Śmigiel
woj. leszczyńskie
Stanowisko 4

patrz neolit

BIAŁOPĘKNO
woj. czaszowskie
Stanowisko 1

patrz okres halaztycki

BIAŁOGARD
woj. koszalińskie
Stanowisko 17

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prehistorii
w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Henryk Machajewski oraz Michał Brzostowicz. Finansował UAM i UJ. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury wielbarskiej /faza lubowidzka/, elementy osadnictwa ludności kultury okresu wczesno-średniowiecznego /I - XII w./.

Stanowisko zlokalizowane jest w zakolech starorzecza Parsęty, na rozległym płaskim wyniesieniu w strefie terasy nadzalewowej. Prace miały charakter weryfikacyjny. Na obszarze 160 m² zarejestrowano 55 obiektów dwóch kultur archeologicznych:

1/ osada ludności kultury wielbarskiej /fazy lubowidzkiej/ - 55 obiektów. Stwierdzono 48 jam postępowych, 1 jamę, 4 paleniska, 1 piec gospodarczy, 1 półziemiankę. Nadto w warstwach i obiektach zarejestrowano grudkę bursztynu, przęśliki gliniane, żołyk żelazny, naczynia gliniane w tym formy grupy Io, II, VI /7/ wg R. Schindlera. Z obiektów ze względu na konstrukcję uwagę zwraca półziemianka o powierzchni 21 m², otoczona z trzech stron podwójnym rzędem słupów; pierwszy usytuowany bezpośrednio przy wkopie półziemianki, drugi w odległości około 1,2 m. Słupy z pierwszego i drugiego rzędu względem siebie wytworono nieregularnie. Bezpośrednio na zewnątrz słupowej konstrukcji półziemianki usytuowany był piec gospodarczy, płytko wkopany i przykryty prawdopodobnie glinianą kopułą. Półziemiankę i piec użytkowano zapewne w tym samym czasie, mianowicie w końcu II w. /tj. schyłek fazy B2/.

Na podstawie obserwacji stanu zachowania obiektów i wielkości rozkutu śladów masywnej mienkowad, że osada została w około 75 % zniszczona, a domniemywaną pierwotną największą jej obszar wynosił około 3 - 4 ha.

2/ Elementy osadnictwa ludności kultury okresu wczesnośredniowiecznego /I - XII w./ - natrafiono na kilkanaście tylko fragmentów naczyń glinianych w warstwie humusu.

Dokumentacja i materiały znajdują się w IP UAM w Poznaniu

Badania będą kontynuowane.

BIAŁOGÓRZYNÓ, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 18

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prehistorii
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Włodzisław Rączkowski /autor sprawozdania/. Finansował UAM. Drugi sezon badań. Ślady osadnictwa ludności kultury pucharów lejkowatych oraz osady ludności kultury pomorskiej, oksywiekiej i grupy dębogórskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Badania miały na celu określenie zasięgu, a także stanu zachowania osady ludności grupy dębogórskiej. Prace objęły północny i zachodni skraj osady. Pozostała część osady została zniszczona przez wybieranie piasku.